

Punkt 3. Erstatning for bortkomne ting.

H.r.advokat S. Thygesen skriver i punkt nr. 3 i sitt brev av 10. 6. 1952 at man ikke kan anerkjenne at det foreligger noe erstatningsgrunnlag. H.r.advokat S. Thygesen bestrider som ulogisk at det er bortkommet forskjellige gjenstander. Av den grunn avslås mitt krav på erstatning.

I mitt skriv til h.r.advokat S. Thygesen av 26. 4. 1951 har jeg nøyse spesifisert alle de savnede ting. Jeg viser til bilagene i nevnte skriv, bilag 20, 21, 21 a, 21 b, 21 c, 21 d, hvorav det fremgår at over 50, tildels meget verdifulle malerier er kommet bort, samt andre ting. At maleriene var tilstede ved frigjøringen fremgår av vitneprov fra flere vitner, hvis erklæringer jeg har sendt til h.r.advokat S. Thygesen før, hvilke erklæringer skal vedlegges her senere. Blant de 50 malerier som er kommet bort er 14 av kjente mestere, van Dyck, Watteau, 2 Corot, Murillo, Fragonard, Reynolds m.fl., dessuten endel tepper, glass, porcelen m.m.

Jeg tør svar h.r.advokat S. Thygesen på hans påstand om at det ikke foreligger noe erstatningsgrunnlag for mine krav - med en redegjørelse, et tilbakeblikk til 1945, og fremlegge beviser år etter år hvorledes mitt bo og jeg selv ble behandlet fra mai 1945 og i flere år utover. Jeg henviser til mitt brev av 23. 1. 1952 til Erstatningsdirektoratet, hvor det fremgår manglende kontroll og mangel på registreringen i 2 år av fellesbo.

Først i juni 1947 ble, etter foranledning av statsadvokat Christian Bull, som hadde min sak til behandling en registrering holdt på Gimle, for å få bragt på det rene hva vårt fellesbo pr. 9. 4. 1940 besto av.

Statsadvokat Chr. Bull var selv tilstede første dag på Gimle, samt h.r.advokat G. Stylon, o.r.saksfører Arnesen, J. Holhoff, Dr. Willock, herr Mathiesen, fru Margrethe Langsæd og jeg.

Registreringen fant således sted først 2 år etter at boet var kommet under offentlig forvaltning.

Jeg har talt personlig med statsadvokat Chr. Bull våren 1947, og fortalte ham om min fortvilede stilling og mine da fortvilede boligforhold og vanskeligheten med bestyrelsen. Jeg påberapte da at boet ikke var registrert på 2 år, og at mange malerier og andre ting var kommet bort, uten at bestyrelsen meldte det til politiet. Jeg har skrevet 2 brev til statsadvokat Chr. Bull angående nevnte forhold.

Jeg tør nevne her at overlege J. Leikvam kjenner godt til forskjellige forhold, da overlege Leikvam fulgte med i alle be-
venhetene, motgang og sykdom i mitt liv fra 1947 og til idag.
Overlege Leikvam har gitt erklæring fra 1947 og hvert år til idag
til myndighetene om mine fortvilede vanskelige bolig - og andre
forhold, og ba gang på gang fremkynde be-oppgjøret av hensyn
til mine nedslitte nerver og min dårlige helbred.

Da min mann, Vidkun Quisling, meldte seg frivillig den 9. mai
1945 om morgenen ca. kl. 6,30 til Møllergt. 19, ble jeg alene med
betjeningen på Gimle. Ved 9 - 10 tiden s.d. ringte herr Björn
Östring, som var på Gimle, til politiet for å gjøre oppmerksom på
vår stilling, og ba om forholdsordre, for at det ikke skulle
komme til uheldige episoder.

På foranledning av denne henvendelse fra hr. Östring kom
folk fra Kriminalpolitiet ca. kl. 13, og påla meg og betjeningen
husarrest. Vi fikk H.S. folk til vakthold.

Den 15. mai 1945, tidlig om morgenen, kom politifullmektig
Lönkav sammen med en bevæpnet politimann og forlangte at jeg
skulle forlate Gimle innen 1 kvarter, ellers ville jeg bli arre-
stert. Jeg protesterte på det kraftigste mot dette, da jeg på-
pekte vanskelighetene ved å forlate mitt hjem, og fordi jeg var
engstelig for at innbo og verdifulle og viktige papirer kunne
komme bort. Jeg kvisste heller ikke hvem som skulle ha ansvaret
for alt på Gimle.

I tiden fra 9. til 15. mai var gjentatte ganger bevæpnede
avdelinger på ca. 20 - 30 stykker fra Hjemmestyrkene på husunder-
søkelse. Avdelingenes sjefers opptrådte alltid korrekt og beskyt-
tende overfor meg og betjeningen, mens de menige kom med sårende
bemerkninger og trusler. Vi så de puttet i lommene alle mulige
slags små ting, så som sølv askebegerer og blomstervaser, i sølv
og dekorasjonsgjenstander m.v. Tyveriene ble foretatt mens sjefene
ikke var tilstede, men vi turde ikke si noe til dem.

Jeg ba innstendig politifullmektig om 2 timers ut-
settelse. Men han fasthold på en brutal måte sin ordre, og truet med
å arrestere meg og føre meg til Møllergt. 19, hvis jeg ikke forlot
Gimle innen 15 minutter.

Politifullmektig sat at den Överstkommanderende for
de engelske styrker, general Thorne, skulle flytte inn på Gimle
med sin stab om et kvarter, og derfor måtte jeg ut. Han truet flere
ganger med å arrestere meg mens den annen bevæpnede politimann
rettet sitt gevær mot meg hele tiden. Jeg var alene med de 2 politi-

mann. Jeg var altså tvunget med vapnet makt til å forlate mitt hjem i løpet av 15 minutter.

Det viste seg at general Thorne med sin stab først flyttet inn en uke etter at jeg var kastet ut den 13. mai 1945. Gimle stod tom i denne tid. Det var således overflødig å tvinge meg med bevapnet makt ut av mitt hjem på så kort tid, og på en så brutal måte.

Sundt Gimle stod det i denne tid (uken før general Thornes innflytning) sterkt s.s. vakt hold. Men inne i huset var ingen vakt. I løpet av denne uke kom politi som arbeidet der og forskjellige andre folk, ut og inn i huset.

S.s. folkene i vakt holdet gikk ut og inn i huset og spiste sine måltider der.

Mitt bo var ikke registrert helt fra begynnelsen, etter som var kastet ut den 13. mai 1945.

Da general Thorne med sin stab flyttet inn på Gimle ble mitt bo heller ikke registrert av de norske myndighetene, man fikk ingen kvittering fra engelsk side på mottakelsen av inventaret, ved deres innflytning eller fraflytning. Det var ingen kontroll over innboet.

Bare halvveis påkledd forlot jeg Gimle. Jeg fikk lov til å ta med en koffert i farten med de aller nødvendige klær.

Den således herr Østring den 9. 5. 1945 henvendte seg til politiet for å få fortoldningsordre og beskyttelse, var resultatet at jeg den 13. s.m. av politiet ble tvunget til å forlate mitt hjem og alt jeg eide der, malerier og andre verdigjenstander, viktige papirer m.v.

Det må være innlysende at staten fra det tidspunkt jeg ble tvunget, med vapnet makt, til å forlate mitt daværende hjem, har ansvaret for boet.

Til dette kommer at innboet ikke ble registrert før 2 år senere (1 juni 1947) og at bostyret ikke meldte til politiet at malerier, bilder og andre ting var kommet bort.

Etter at engelskmennene forlot Gimle julen 1945 sto Gimle tom i 6 måneder, men boet ble fremdeles ikke registrert, til tross for mine skriftlige og muntlige henvendelser til henholdsvis advokat A. Thysen og o.r.sakfører Arne Arvesen.

Selv kom jeg første gang tilbake til Gimle 27. 12. 45, få dager etter at engelskmennene var reist derfra. Jeg var da ledsaget av fru Langaard, fru Hølland og o.r.sakfører Brlandsen. O.r.sakfører Arvesen og hans frue var også tilstede. O.r.sakfører Arvesen opp-

lyste at besøket på Gimle den gang bare gjalt å skaffe opplysninger om hva som var kommet inn i boet etter 9. april 1940. Det var altså ingen registrering. Alle ønskelige opplysninger fikk o.r.sakfører Arvesen av meg, både dengang og ved senere anledninger. O.r.sakfører Arvesen har ender senere gitt erklæring om at jeg var villig og hjelpsom i denne sak. Erklæringen gikk til rikssadvokat Aulie da min sak skulle opp til behandling.

Ved samme leilighet, den 27. 12. 1945, fant o.r.sakfører Arvesen og jeg i et av værelsene på Gimle en tykk forgyldt ramme med innskripsjonen "Van Dyck". Men bildet var borte. O.r.sakfører Arvesen har meg bekjent ikke foretatt meg noe i den anledning, ikke meldt til politiet at maleriet var borte, på tross av at jeg foreslo ham å gjøre det med en gang.

I samme forbindelse vil jeg nevne at da registreringen fant sted, på legeret i Koradagst. 1 juni 1947, fant vi under registreringen den tidligere nevnte forgyldte ramme med innskripsjonen "Van Dyck". Tilstedeværende var o.r.sakfører Arvesen, o.r.sakfører J. Bokhoff, Halvor Holter og jeg.

O.r.sakfører Arvesen tok rammen, så på den, tūrret stuv av den med løsmetørkle sitt og satte den til side. Halvor Holter erklæring av 24. 5. 1950 om dette er sendt av meg til Erstatningsdirektoratet med mitt skriv av 27. 8. 1951.

Svidt vites her bostyret fremdeles ikke meldt til politiet at maleriet av Van Dyck m.m. er kommet bort.

Den samme gang, 27. 12. 1945, kunne jeg konstatere at flere ting av inventaret på Gimle, som møbler, glass, porselen, tepper og lintøy var ødelagt etter bruken av engelskmennene og flere malerier og ting kommet bort etter deres avreise.

Fra første april 1946 til høsten 1948 ble Gimle bortleiet til fransk legasjonerråd. Mitt bo og andre eiendeler som sto på Gimle ble også leiet bort til franskmennene uten mitt samtykke og uten underretning til meg eller min advokat G. Støylen.

Registreringen ble ikke foretatt. Bostyret burde da ha forlangt kvittering av de franske leiery for alle gjenstander som gikk med i leien, mens på den annen side, bostyret burde ha gitt franskmennene kvittering for alle ting som bostyret tok bort fra Gimle etter bortleien. Den franske hovmester fortalte meg at noen malerier var fjernet av o.r.sakfører Arvesen, mens franskmennene bodde der.

og bragte da i erfaring at mens franskmennene bodde på Gimle

ble malerier - 3 stykker - solgt for Kr. 75.000,- til direktør Stephanson på restaurant Blom. S.r.sakfører Arvesen bekreftet senere dette på min forespørsel. Om det er blitt solgt flere malerier enn de nevnte tre, vet jeg ikke. De 3 maleriene ble altså solgt før registrering av mitt bo fant sted på Gimle 1 juni 1947. De solgte malerier er ikke medtatt i registreringen i 1947, hva jeg finner ikke er korrekt. Hvorfor ble ikke maleriene registrert sammen med resten av innbo og når de ble solgt?

Uten 1948 da franskmennene skulle forlate Gimle ble det ikke av bestyret foretatt noen kontroll over inventaret som franskmennene hadde, og over den slitasje og de ødelagte ting som de etterlot seg.

Børskapet i huset brukte mine ting på følgende måte. Endel av mine store malerier ble fjernet fra værelsene og var satt på loftet, som har vært meget trangt og uten ventilasjon. Adgang til det loftet er meget vanskelig og trang og de store og brede malerier og rammene på dem ble skadet av transporten. Dessuten den skiftende temperatur, meget varmt om sommeren og meget kaldt om vinteren har forårsaket skade på disse gamle malerier.

Andre malerier var flyttet fra værelse til værelse, kanskje fordi fru en i huset malte selv, jeg så nemlig at hun kopierte et av mine malerier. Men da maleriene ved sådan stadig flytning ikke var behandlet forsiktig, ble flere rammer ødelagt og maleriene skadet.

Min antikke mahogny sofa med rødt trekk som var helt istand for bortleie, har jeg funnet i uthuset i betjenings stue, temmelig ramponert, utskjæringene på mahognyryggen var helt ødelagt, og hele ryggen var løs fra setet. I betjeningsstuen har jeg funnet et av mine tepper, temmelig slitt, likedan var noen av mine malerier på veggene der, men de var skadet, på en eller annen måte, og kantene av rammen istykker.

Disse ting ble utlevert meg 1 mai 1952 i den beskrevne tilstand.

Et persisk divan-teppe som nesten ikke var brukt av meg, fant jeg på gulvet i påklædningsværelset, festet på gulvet med tærne-plifter og kantene av teppet var istykker her og der. Teppet var også helt falmet. Det ble helt ødelagt etter bruk av franskmennene.

Et annet teppe "Tibet" hadde stor rift etter bruk av franskmennene, det kostet meg Kr. 165,- å reparere det i Kunststopperiet Økonomi. Regning vedliggør. Et teppe til var også temmelig nedslitt og istykker.

Flere broderte bord-duker som ble utlevert meg 1 mai 1952 var fulle av rødvinsflekker og andre flekker og broderiet skadet og

låsnet på flere steder.

Det tok meg meget tid og store omkostninger å bringe dukene * noenlunde istand. Regninger for vask og reparasjoner i Kunstetop- periet vedlegges.

I samme forbindelse må jeg omtale at 3 meget kostbare kniplings- duker er blitt helt ødelagt på grunn av dårlig behandling under franskmennenes leie av mine ting og de nevnte duker.

Dukene er full av rødvin og andre flekker. Hverken renseriet eller vaskeriet tør påte seg å behandle dem, da de mener - som fagfolk - at de ikke har midler til å bringe dem helt istand. Verdien av de 3 dukene er meget forringet, de er nærmest verdiløse. Utan flekker er de taksert til Kr. Som de nu er er de usalgbare.

Jeg ber om erstatning for disse 3 ødelagte duker Kr. Erklæringene fra renseriet og vaskeriet og takseringen vedlegges.

Flere stoler av et gammelt mahogay møblement ble skadet, enten var benene brukt under setet eller var ryggen revet helt av setet. Mesteparten av møblene var strappet opp eller ødelagt på en eller annen måte, og ofte manglet kanter, lister, ben på komoder og bord.

Alle møbler som ble utlevert meg senere, var mere eller mindre ødelagt. Der manglet nøkler i alle skuffer.

Jeg har gjort det aller nødvendigeste istand, men det er frendeles endel møbler som jeg ikke har kunnet reparere da jeg ikke har råd til det. Erklæring fra snøkker viser i hvilken tilstand mine møbler nu er.

Alt sengetøy, gardiner, linstøy som ble utlevert meg senere, var meget skiddent, og jeg måtte bruke megen tid og større utgifter for å få gjort disse ting i noenlunde brukbar stand. Endel av regningene vedlegges.

Alle elektriske lamper som ble utlevert meg var i ubrukt stand, likedan komfyr og kjøleskap. De siste var så ramponert at det måtte store reparasjoner til for å gjøre dem brukbare. Bare reparasjon av kjøleskapet kom på Kr. 402,-.

Jeg må ha krav på godtgjørelse av den betalte leie, for de av mine eiendeler, som uten min tillatelse er bortleiet til franskmennene på Gimle, og dessuten ber jeg om erstatning for den skade og slitasje disse ting er påført.

Jeg vedlegger regninger her på de utgifter til reparasjoner av endel av de nevnte ødelagte ting, og jeg vedlegger takseringer over hva reparasjonene av ødelagte møbler, malerier m.m. vil komme på. Jeg forbeholder meg adgang til å komme tilbake med endel andre regninger på flere ting som jeg ikke hadde tid til å gjøre istand.

Seten 1948, etter at franskmennene reiste, ble Gimle loiet av Vilvål Sykehus. Alle mine malerier og andre ting ble fremdeles beslaglagt. Mine malerier og det meste av innboet ble lagret på 2 loft.

Andel av maleriene, som allerede hadde tatt skade under franskmennenes opphold på Gimle, ble enda mere ødelagt under lagringen på loftet.

De gamle antikke maleriene tålte ikke den siftende temperatur og fuktighet og kulde på loftene. De gamle maleriene har av den grunn sprukket her og der, likesom store deler av malingen falt av på flere malerier.

Resten alle malerier ble temmelig ødelagt under lagringen på loftet og er på denne måte blitt verdiløse.

Konservator Martin Haug har gitt 2 skriftlige erklæringer om dette.

Maleriene ble senere flyttet til vestibylen, men da skaden allerede var skjedd, var maleriene ødelagt.

ERKLÆRING OM ØDELAGTE TING OG SLITASJE.

MALERIER: Konservator Martin Haug uttaler, Bilag7, erklæring av 31. oktober 1952:

"Av fru Maria Quislings malerier.

Etter å ha gjennomgått samlingen må jeg bekrefte at den er i en meget dårlig forfatning. Spesielt er mange av de store bilder så skadet, at skal man gå til en fulstendig restaurering av disse, og maleriene selges idag, er det et spørsmål om man kan oppnå noget mere end det beløp behandlingen koster. Man må være opmerksom på at utenlandsk kunst er meget vanskelig å omsette til høi pris, hvis der ikke foreligger absolutt sikkerhet for hvem mesteren er. Da flere av maleriene er av så store formater vil det gjøre sitt til at restaureringsomkostningene vil bli uforholdsmessig store og omsetningsmulighetene for store bilder som bekjendt er mindre."

Herr Martin Haug, Bilag 7 a.

I Erklæring av 2. mai 1953 uttaler:

"I tilslutning til min erklæring av 31. oktober 1952

kan jeg efter ansodning av herr h.r.advokat G. Støylen ytterligere uttale:

"Jeg har påny gjennomsett fru Maria Quislings malerier. Disse sees å ha vært gjenstand for hårdhendt behandling og ugunstig

lagring med fuktighet og skiftende temperaturforhold. Maleriene er som følge herav skadet og trenger på få unntagelser mer å bli restaurert. Det gjelder forøvrig ikke bare selve maleriene, men også håndskårne rammer som er blitt skadet slik at utskjeringene stykkevis er falt av. Omkostningene ved en restaurering av de skadede malerier vil jeg anslå til Kr. 15 - 20.000,- femten - tyve tusen kroner."

Den sakkyndige konservator Martin Hauge erklærer viser i hvilken katastrofal tilstand mine malerier befinner seg etter 7 års beslagleggelse.

KUNSTHANDLER HENRIK RÜBENSEN uttaler i sin erklæring av 19. 10. 1932, Bilag 8.

"Temmelig mange av dem er dessuten så meget skadet eller defekte at de trenger en omfattende restaurering. Størstedelen med bare få unntagelser må underkastes mer eller mindre restaureringer. Dette vil sikkert bli så kostbart at fru Quisling ikke vil kunde greie det med sin økonomi. På den anden side vil salg uten restaurering bety at man ikke får ordentlig pris. Hertil kommer at salget av de gjenværende malerier også vanskeliggjøres ved at flere av dem er så store at man ikke kan regne å finne kjøpere som har plass til dem. Kort sagt dreier det sig om flere malerier som nok i sig selv har vært verdifulle (før beskadigelsene), men som vanskelig kan påregnes å bli solgt.

Fru Quisling kan derfor ikke basere sin økonomiske eksistens på salget av disse malerier."

2 kjendte sakkyndiges uttalelser går ut på det samme, at maleriene er ødelagt og må restaureres, og efter konservator M. Hauge uttalelse vil det komme på en formue av Kr. 20.000,- å få bragt dem istand.

Disse sakkyndiges uttalelser viser for en forferdelig ødeleggelse mine malerier var utsatt for efter frigjøringen mens besyret hadde ansvaret for dem.

Jeg fremlegger også kunsthändler Arnulf Wange erklæring som jeg har fått i forbindelse med at jeg forsøkte å få solgt noen malerier, da jeg trenger penger for å leve.

Kunsthändler Arnulf Wange erklæring av 30. 9. 1932, Bilag 9.
Herr Wange uttaler:

"På Deres forespørsel om vi kan selge Deres malerier, så mener vi ikke at kunne opnå noen skikkelige priser.

Maleriene er etter vår mening lite selgelige, på grunn av deres egenartige karakter, stor størrelse og flere måtte på forhånd restaureres.

Belv om endel av maleriene er værd takstprisen, så er de usalgbare av ovennevnte grunner.

Vi vil helst ikke motta maleriene for salg."

Jeg ber om erstatning for ødelagte malerier, da maleriene var i god stand før vi flyttet fra Gimle og de var også i god stand mens vi bodde på Gimle.

Maler Th. Lerdal. Bilag 10.

"Malerisamlingen var i sin helhet meget god stand og 3 - 4 malerier ble etter anmodning av Quisling restaurert. Utover disse var det ingen som trengte restaurering."

Margrethe Langeard i sin erklæring av 2. 12. 1952. Bilag 3 a.
uttaler:

"På Gimle blev alle malerier hengt opp over hele huset.

Alle var montert i rammer. De stok sig godt ut og var alle i god stand."

Kaptein C. Langlie i sin erklæring av 15. 2. 1953, Bilag 11,
uttaler:

"Bevidnes at jeg erindrer at maleriene på Gimle og i gjestehuset var godt vedlikeholdt og i god stand. Møbler og annet inventar var også godt vedlikeholdt."

Herr Arvid Vasbotten i sin erklæring av 12. 2. 1953, Bilag 12,
uttaler:

"Maleriene var i meget god stand og tallet flere gamle kjendte mestere som det ble mig fortalt var medbragt av fru Quisling." Jeg viser også til Bilag 12 a, von Hirsch' erklæring.

Ifølge konservator M. Haugs uttalelser og mine vitneprov ber jeg om erstatning for ødelagte malerier. Kr. 20.000,- til restaurering av dem.

Alt mit innbo ble mer eller mindre ødelagt på Gimle etter bruk av engelskmenn, franskmenn, og dette fremgår av sakkynsdigets uttalelser.

U R. Jeg viser her til urmaker Th. Langeruds erklæring av 15. 12. 1952. Bilag 13.

Erklæringen viser at alle ur var mere eller mindre ødelagt og dessuten er for høit verdsatt.

MØBLER.

Som jeg beskrev før var endel av møblene temmelig ødelagt på Gimle og de som var lagret på lagret hos Tschudi ble temmelig ødelagt på grunn av fuktighet og hårdhendt behandling.

Snekter Robert Koster uttaler i en erklæring av 8. 11. 1952 - Bilag 14 - at alle møbler trenger mere eller mindre reparasjoner som anslagsvis vil komme på Kr. 4.410,- hva jeg er erstattet.

Disse sakkyndiges uttalelser viser i hvilken ramponert tilstand hele mitt innbo som er meg utlevert, befant seg i, og deres anslagsvise takst på reparasjonene bes erstattet.

Ved siden av det ~~sk~~ vedlegges kvitteringer på reparasjoner som er utført i forskjellige forretninger - reparasjoner og istand - bringelse av tepper, lintøy, sølvtøy, elektriske gjenstander, møbler m.m., og reparasjon utført i leiligheten i Erling Skjalgssonsgt.

Utgiftene på disse reparasjoner bes erstattet:

1. Regning fra H. Holstad av 3. 11. 50 Bilag 15 som viser at alle lamper og komfyr med diverse var bidelagt.

Kr. 260.00

2. Kjøleskap, reparasjon og transport Service Verksted 14. 7. 1951	"	425,10	Bilag 15 a
3. Anskaffelse av deler som manglet i støvsuger. Elektrolux 1. 12. 1950	"	26,60	" 15 b
4. Reparasjon ved herr Pettersen 11.2.50 antikk kinesisk skrin	"	15,00	" 15 c
5. Reparasjon av taffelur 15.10.52 utført av O. Gulbrandsen	"	22,00	" 15 d
6. Kunststopperiet Økonomi 29.9.52 Reparasjon av mølspist teppe	"	150,00	" 15 e
7. Kunststopperiet Økonomi 29.9.1952 Reparasjon av mølspist teppe 3 flere rift	"	175,00	" 15 f
8. Kunststopperiet Økonomi 21.12.1952 Reparasjon av diverse hull på gulvteppe	"	156,00	" 15 g
9. Kunststopperiet Økonomi 27.11.1952 Reparasjon av stor duk med 7 servietter. Det var fullt av hull over hele duken og serviettene.	"	42,50	" 15 h
10. Kunststopperiet Økonomi 20. 4. 1953 Reparasjon av duk	"	20,00	" 15 i
11. Kunststopperiet Økonomi 23. 9. 1952 Reparasjon av teppe	"	150,00	" 15 j
12. Grei Vaskeri 20. 11. 1952 En bordduk vasket, full av flekker, med 12 servietter	"	47,00	" 15 k
13. Grei Vaskeri Vasket duk 29. 4. 1953	"	25,00	" 15 l
14. Grei Vaskeri 29. 4. 1953 Vasket duk 2 ganger for å fjerne flekkene	"	71,00	" 15 m

15. Grei Vaskeri 27. 2. 1953	Kr. 46,00	Bilag 15 n
Vask av venetiansk duk m/ 14 servietter, full av flekker		
16. Klücker & Lange 30. 5. 1953	" 20,00	" 15 o
Rensning av gardiner		
17. David Andersen 12. 2. 1953	" 33,00	" 15 p
Reparasjon av sølvfat		
18. David Andersen 8. 4. 1953	" 20,00	" 15 q
Reparasjon av 2 staker og loddet del til stake		
19. David Andersen 30. 5. 1953	" 50,00	" 15 r
2 små brett, rettet opp bulene		
20. David Andersen 14. 3. 1953	" 6,75	" 15 s
1 brett reparert		
21. David Andersen 26. 4. 1953	" 36,50	" 15 t
Reparert 1 kanne og brødbakke		
22. Tostrup 19. 2. 1953	" 45,00	" 15 u
Reparasjon av en vase til komme på (men vassen er så skadet at den ikke kan bli helt pen.)		
23. Tostrup 8. 4. 1953.	" 38,50	" 15 v
Reparasjon av 2 staker, den ene var i 2 deler		
24. Erklæring fra Hammerlund av 1953 at Aubussonteppe er usalgbart på grunn av flekker oppstått ved fuktig lagring.	"	" 15 w
25. Bygningsartikkelcompagniet 23.10.52	" 87,70	" 15 x
En garderobehylle		
26. Restaurering av 4 malerier	" 150,00	" 15 y
Martin Haug 10. 4. 1953		
27. Martin Haug 31. 3. 1953	" 140,00	" 15 z
Restaurering av 1 maleri		
28. Martin Haug 31. 12. 1952	" 100,00	" 15 aa
Restaurering av malerier		
29. David Andersen	" 100,00	" 15 ab
Reparasjon av et sølvplett brett		
30. Kjell E. Gundersen 20. 4. 1952	" 200,00	" 15 ac
Reparasjon av dører, vinduer, møbler		
31. David Andersen	"	"
Reparasjon av 2 sølv boller som var bulket		
32. David Andersen	"	"
Reparasjon av kanne		
33. Kunststopperiet Økonomi	"	"
Reparasjon av 2 bordduker som var i stykker		
34. Grei Vaskeri	"	"
Vask av 1 bordduk, full av flekker		

35. Martin Haug		
Restaurering av 1 bilde	Kr.	Bilag
36. Martin Haug	"	"
Restaurering av et bilde		

Hertil kommer ifølge
Herr Martin Haug for
Restaurering av malerier

Kr. 20.000,00

og

Snekker Koster - omkostninger
for reparasjon av mine møbler

" 4.410,00

I a l t

Kr.

XX

Disse forskjellige utgifter på reparasjoner av tepper, møbler, slytøy, duker m.m. viser at hele innboet/møre eller mindre skadet. Tepper er mestet med store rifter her og der, og hver eneste slytting bulket, eller løsnet, eller mangler noe, eller bruddet i to deler.

Jeg ber erstatte disse utgifter som skyldes dårlig lagring og tilsyn. Det er flere ting enda som jeg ikke hadde råd til å gjøre istand, og jeg forbeholder meg muligheten til å komme med diverse regninger på reparasjoner av flere slytting, tepper m.m. senere.

Stillestøst. Omskrift av en dag. Forelese fremgår at mine malerier og møbler m.m. er mere eller mindre ødelagt eller ramponert og at jeg ikke kan basere min økonomiske fremtidige eksistens på salg av mine malerier og andre ting.

Maler Henrik Sørensen uttalte i sin erklæring av 15.10.52, bilag 3: "Fra utstilling kan derfor ikke basere sin økonomiske eksistens på salg av rennes malerier."

Selv om jeg var heldig å klare å få solgt noen av mitt innbo, ville det bli spist opp i løpet av kort tid. Det er innlysende at jeg ikke kan klare å leve på denne måte for fremtiden.

Besteparten av mitt innbo er usalgbart. Man må huske at det er overfylt av vakkere og bedre ting i forretningene nå enn mine gamle ødelagte og ramponerte ting. Bare restaurering av mine ødelagte malerier etter uttalelse av konservator Martin Aagaard ved Nasjonalgalleriet vil komme på kr. 20.000,-. Jeg er ikke besittelse av disse penger for å restaurere mine malerier og som de nu er, er de praktisk talt verdiløse. Bare dette viser klart min fortvilte økonomiske stilling.

Andel av selvet har jeg allerede solgt (det var også ødelagt) jeg brakte det besigtede utkomme av dette for å leve av siste år og til reparasjoner som var absolutt nødvendig til de ting som her er omtalt i mine releggjør-bøker. Dessuten måtte jeg betale en del av min gjeld som jeg startet i 1945-1947 da jeg ikke hadde noe å leve av.

I 8 år har jeg arbeidet hele tiden med min sak, hvilket hele tider har kostet meg ekstra utgifter.

Jeg er arbeidsudyktig (flere legeerklæringer herom foreligger i sakens dokumenter) min hals er meget svekket etter alt jeg gjennomgått i disse 3 år, hver vinter er jeg sengeliggende i flere måneder, p.g.a. kronisk bronkitt, som jeg pådrog meg som følge av mine tidligere vanskelige boligforhold, trenger jeg ekstra utgifter til tilsyn og medisin. Om sommeren på grunn av min nedsatte helbredetilstand pålegges legene å reise på et lengre reiseopphold, men i alle disse 8 år var jeg ikke i stand til å få en skikkelig ferie på grunn av mitt navn og vanskelige økonomi. Folk tør ikke ta meg imot på grunn av mitt navn. De har ikke noe imot meg personlig, tvertimot. Ifjor sommer, da jeg var meget nedfor og syk etter bronkitt, fikk overlege Leikvann gjennom Oslo Trygdekasse et opphold på skogli p. Lillehammer for meg. Der ville man ta meg imot, men direktøren ba meg bruke et annet navn, det var betingelsen for oppholdet. Det var meget ubehagelig og jeg levde som på nåler, og da det plutselig kom ut at det var mig, ble det av noen damer laget hetskampanje mot mig for å tvinge mig til å forlate stedet. Direktøren ba mig under påtrykk av de nevnte damer også om å reise. Heldigvis at doktor Aarøe på stedet gikk inn for mig for at jeg skulde bli og fortsette min ferie. Det var også andre rime-

lige mennesker som i det hele meningsløst, så litt etter litt ble stemningen rolig, men mitt ferieopphold var ødelagt og jeg reiste hjem helt nedirutt.

Jeg nevner denne episode for å klarlegge min fortvilte stilling. Disse vanskeligheter med ferieopphold har jeg opplevet hver sommer i mange år. Advokat Støylen og direktør Gulbrandsen kjenner til dette. Når jeg ikke kan få ferieopphold som andre mennesker, hvorledes kan jeg ordne min økonomiske stilling for å ernære meg selv. I denne forbindelse vil jeg nevne igjen at hvis Erstatningsdirektoratet ikke hadde solgt min eiendom Funemark i Lyresdal uten mitt samtykke og uten å underrette min forsvareradvokat G. Støylen og meg og ventet til i dag når min sak skal avgjøres og gitt mig anledning å beholde eiendommen, vilde det være meget stor hjelp i mitt liv, for der kunde jeg få rekreasjonsopphold i fred og ro og ikke utsattes for store og unødvendige lidelser fremover.

Flere fremtrente nordmenn forsøkte å hjelpe mig i disse vanskelige år for å klarlegge overfor myndighetene min fortvilte vanskelige stilling og mine meget vanskelige økonomiske forhold.

Idylliske er noen få flere erklæringer fra tidligere gamle venner av min mann, som kjente mig godt før krigen i flere år. General H. Langson, rektor E. Malmann, sjefsingeniør Olav Koe, desuten flere andre, som kjente meg etter frigjøringen, biskop Schmit, sogneprest Londevik, arkitekt Odd Hansen, biskop Steen, maler Henrik Sørensen m.fl..

Jeg tillater mig å overreende en del av de erklæringer, samt erklæring fra maler Henrik Sørensen.

Maleren Henrik Sørensen uttaler:

"Fru Quisling har derfor ikke bare sin økonomiske eksistens, men også disse malerier. Det kan komme til å ta år før hun treffer noen som vil interessere sig for et eller annet av hennes malerier. I denne forbindelse vil jeg ikke unlate å nevne at fru Quisling har mistet de fleste av sine malerier ute på fjellet. Det freier sig en vareraktjente vestere som Watten, Van Dyck, Murillo m.fl.. Hun fraskjelder at disse hadde kuppete størrelser og har vel derfor vært lettere å fjerne. Dette fremgår av hennes skrivelse av 26.1.1951 til Erstatningsdirektoratet.

Jeg vil i samme forbindelse gjerne nevne at jeg kjenner fru Quislings vanskelige økonomiske stilling. Jeg har talt med henne flere ganger og har inntrykk av at hun er et orlig menneske, som alltid har levet meget tilknyttrukt, såvel under krigen som nå. Hun har dårlig helse og er ofte syk p.g.r.a. at hun har gjennomgått. Det er vel for en ekstra stor og unødig påkjenning for henne at hennes økonomiske forhold ennå ikke er ordnet etter 7 1/2 år. Da hun er i en meget utsat

x Direktør Andreas Hauge ved Botsfengslet.

stilling p.g.r.: sitt navn, ikke har noen yrkesutdannelse og forøvrig
nå er heller ikke arbeidsdyktig p.g.r.: sin årlige lønnsdel - kan
han ikke ernære seg ved eget arbeid. Hun mener imidlertid at hun har
midler i sitt bo, så hvis hun kunne få beholde alle sine midler, vil
hun kunne klare seg.

Jeg er bekjent med at flere fremtredende nordmenn skriftlig har
anmodet myndighetene om å ta hensyn til hennes usedvanlig utsatte stil-
ling og ordne hennes økonomiske stilling slik at hun kan få et sikkert
eksistensgrunnlag, syk og ensom som hun er. Det vil ikke tjene vårt
land hverken til beider eller gevnn om hun måtte gå til grunde.

Jeg tillater meg derfor å anmode de myndigheter som har med hennes
sak å gjøre, at ta de her nevnte ting i betraktning ved behandlingen
av hennes sak. Fru Quisling har i disse 7 vanskeligere år for henne,
vist ærlighet og lojalitet mot myndighetene på forskjellige måter.

Jeg støtter derfor på det sterkeste den anmodning general H.
Hansson, rektor Ullman og sjefsingeniør Olaf Moe har rettet til myndig-
hetene om gjøre fortgang med hennes booppgjør, slik at hun kan få be-
holde sine midler for å kunne sikre sin fremtid."

Jeg har nevnt tidligere at overlege Leikvam kjendte godt til mine
ofte helt utmønstrede vanskeligheter i disse år fra 1945 til i dag.
Fra 1947 hvert år har overlege Leikvam gitt en erklæring til myndighe-
tene som kan bevise riktigheten i min redegjørelse. Jeg vedlegger
overlege J. Leikvams erklæring av 1953.

Jeg ber inntrengende de beredte myndigheter at man ved booppgjøret
tar hensyn til de usedvanlige omkjenninger jeg hadde disse 8 år og at
jeg er syk og arbeidsdyktig, alene og ensom i et fremmed land og har
ikke yrkesutdannelse for å ernære meg selv med et navn som stenger meg
alle vrier. Jeg har ikke vært medlem av N.S. og har ikke blandet meg
hverken i politiken eller noget annet. Min sak er henlagt i april 1946.
Hvis mine økonomiske forhold ikke blir ordnet tilfredsstillende for
fremtiden etter alle disse 8 år, full av lidelser, vanskeligheter og
møtning, vil jeg bli stående for fremtiden alene med udelagt lønnsdel
som også skyldes alt det jeg har gjennomgått i disse 8 år, min økonomi
vil bli i det fortvilte at livet under disse forhold vil bli en fryktelig
straff.

Jeg ber om gjennom et forlik å få beholde tilstrekkelig av mine
midler til li-ets opphold.

"
E r b ø d i g s t